

ESTP - ANIMATOR

Życiowe motto: Zróbmy coś!

Energiczny, aktywny i przedsiębiorczy. Lubi towarzystwo innych i potrafi cieszyć się chwilą. Spontaniczny, elastyczny i otwarty na zmiany. Entuzjastyczny inspirator i inicjator, motywujący innych do działania. Logiczny, racjonalny i niezwykle pragmatyczny. Realista. Nużą go abstrakcyjne idee i rozważania dotyczące przyszłości. Koncentruje się na rozwiązywaniu konkretnych, doraźnych problemów. Miewa trudności z organizacją i planowaniem. Bywa impulsywny. Zdarza mu się najpierw działać, potem myśleć.

Naturalne skłonności animatora:

- Źródło energii życiowej: świat zewnętrzny.
- Przystawianie informacji: zmysły.
- Podejmowanie decyzji: rozum.
- Styl życia: spontaniczny.

Podobne typy osobowości:

- Administrator
- Praktyk
- Inspektor

Dane statystyczne:

- Animatorzy stanowią 6-10% społeczeństwa.
- Wśród animatorów przeważają mężczyźni (60%).
- Krajem odpowiadającym profilowi animatora jest Australia¹.

Kod literowy

Uniwersalny kod literowy animatora w jungowskich typologiach osobowości to ESTP.

Animatorzy są aktywni i spontaniczni. Koncentrują się na dniu dzisiejszym i potrafią cieszyć się chwilą. Nie należą do tych, którzy spędzają wiele czasu na zastanawianiu się nad tym, co przyniesie przyszłość. Wolą korzystać z tego, co w danej chwili niesie życie. Chętnie angażują się we wszystko, co nowe - lubią zmienność oraz niespodzianki.

Trudno im usiedzieć w jednym miejscu. Odczuwają ciągły głód nowych wrażeń. Gdy zgłębią jakąś dziedzinę wiedzy, znajdą odpowiedzi na nurtujące ich pytania lub zdobędą nowe umiejętności, zaczynają dostrzegać kolejne wyzwania i nowe problemy do rozwiązania. Z reguły bardzo łatwo adaptują się do nowych warunków i dobrze znoszą zmiany (często wręcz ich wyczekują!).

Percepcja i myśli

Z reguły są pragmatykami i realistami - polegają na tym, czego mogą dotknąć i co mogą zobaczyć lub usłyszeć. Są doskonałymi obserwatorami i wyróżniają się spostrzegawczością. Nie dowierzają przecuciom i intuicji. Uczą się poprzez praktyczne działanie. Nużą ich natomiast teoretyczne rozważania i abstrakcyjne idee. Z natury są otwarci, tolerancyjni i wyrozumiali - zarówno wobec innych, jak i wobec siebie samych. Potrafią sobie wiele wybaczyć i nie zadrę czają się wspomnieniami błędów przeszłości lub niewłaściwych wyborów.

Decyzje

Podejmując decyzje, kierują się logiką. Racjonalne argumenty i dowody przemawiają do nich bardziej niż ich własne odczucia oraz intuicja. Ich decyzje zwykle są reakcją na zaistniałe sytuacje i potrzeby. Rzadziej - wynikiem świadomego i planowego przygotowania na coś, czego spodziewają się w przyszłości. Często zdarza im się głośno myśleć". Omawiając problemy z innymi i werbalizując różne możliwości, dochodzą do rozwiązań. Podejmując działania, nie zwracają większej uwagi na to, jak zostaną odebrani przez otoczenie. Kierują się przede wszystkim własnymi przekonaniem, opartymi na racjonalnych i obiektywnych faktach. Wierność własnym zasadom jest dla nich ważniejsza niż zadowolenie innych ludzi (a nawet ważniejsza niż przestrzeganie obowiązujących norm i zwyczajów).

W oczach innych ludzi

Przez innych animatorzy postrzegani są jako sympatyczni, spontaniczni i otwarci. Z reguły mają opinię energicznych, aktywnych, praktycznych i nie- zwykle bezpośrednich (dla niektórych - zbyt bezpośrednich). Wielu widzi w nich pożądanego towarzysza zabawy, ale także ludzi, na których pomoc można liczyć w przypadku nagłych problemów. Rzadziej postrzegani są jako eksperci od zadań wymagających dobrej organizacji i planowania. Niekiedy mają wręcz opinię chaotycznych i niezorganizowanych. Osoby oddane bez- interesownej służbie innym lub skoncentrowane na życiu duchowym często odbierają animatorów jako powierzchownych i skupionych na robieniu kariery oraz na rzeczach materialnych. Samym animatorom z kolei trudno zrozumieć tych, którzy fascynują się abstrakcyjnymi teoriami lub ideami. Zagadką stanowią dla nich również miłośnicy sentymentalnych powieści, melodramatów oraz telenowel.

Rozwiązywanie problemów

Animatorzy są praktykami. Nie lubią dywagacji na temat tego, co należałoby zrobić. Wolą od razu zabrać się do dzieła. Lubią praktyczne, namacalne zadania. Często podświadomie monitorują otoczenie, poszukując problemów do rozwiązania. Zwykle nie potrzebują długiego przygotowania. Są „zawsze gotowi”. Doskonale radzą sobie w okolicznościach wymagających szybkiej reakcji, elastyczności i improwizacji. W nagłych sytuacjach (np. podczas akcji ratunkowej), gdy innych ponoszą emocje lub paraliżuje strach, oni zachowują zimną krew i potrafią szybko dokonać obiektywnej oceny sytuacji oraz podjąć niezbędne działania. Co więcej, na bieżąco reagują na zmiany okoliczności oraz nowe czynniki i potrafią błyskawicznie korygować swoje działania (dostosowując je do nowych warunków).

Gorzej radzą sobie z zadaniami wymagającymi planowania i dłuższego przygotowania. W takich sytuacjach próbują się ratować charakterystyczną dla animatorów - doskonałą zdolnością improwizacji. Zdarza się jednak, że przez problemy z planowaniem i przez nie najlepszą organizację pracy tracą rozmaite okazje i nie wykorzystują wielu „życiowych szans”

Przeceniając swoje możliwości (np. źle oceniając nakład pracy konieczny do wykonania zadania), niekiedy zostawiają zbyt wiele rzeczy na ostatnią chwilę, dostarczając swoim współpracownikom i bliskim wielu stresujących przeżyć. Choć planowanie i organizacja nie należą do ich mocnych stron, przy odrobinie wysiłku potrafią w znacznym stopniu rozwinąć te zdolności.

W obliczu stresu

Animatorzy potrafią dobrze pracować, ale również - dobrze odpoczywać. Potrafią się „wyłączyć” i w pełni oddać relaksowi lub zabawie, nie czując z tego powodu wyrzutów sumienia. Często wyróżnia ich szczególne zamiłowanie do sportu i aktywnego wypoczynku. Z reguły dobrze znoszą stres oraz

sytuacje konfliktowe. Długotrwałe napięcie może jednak skutkować wyczerpaniem, utratą energii i wycofaniem. Zmęczeni i znużeni mogą poszukiwać mocnych, zmysłowych wrażeń, sięgać po używki lub szukać odskoczni w hazardzie albo ryzykownych spekulacjach finansowych.

Animatorzy są otwarci na ludzi, dlatego łatwo jest się do nich zbliżyć. Zwykle szybko zdobywają sympatię otoczenia. Potrafią odnaleźć się w nowym towarzystwie i szybko dostosowywać się do sytuacji. Znani są z tego, że potrafią godzinami opowiadać zabawne historie i w błyskotliwy sposób komentować rzeczywistość. Często samą swoją obecnością potrafią rozluźnić napiętą atmosferę. W kontaktach z innymi są niezwykle bezpośredni i z reguły mówią to, co myślą. Bywają impulsywni i szorstcy - ich krytyczne uwagi mogą sprawiać ból bardziej wrażliwym i emocjonalnym osobom.

Zwykle nie tracą czasu na dociekanie, co inni myślą na ich temat i jak ich odbierają. Są odporni na krytykę oraz naciski ze strony otoczenia. Potrafią wpływać na ludzi, a nawet manipulować nimi, aby osiągnąć istotne dla siebie cele.

Choć bywają duszą towarzystwa i potrafią uatrakcyjnić innym wspólny czas, często miewają problemy z głębszymi relacjami międzyludzkimi. Gubią się w świecie emocji i uczuć. Z reguły łatwiej jest im budować więzi, których istotą jest wspólna zabawa lub wspólne rozwiązywanie problemów, niż rozwijać relacje oparte na uczuciach. Z tego powodu relacje rodzinne bywają dla nich większym wyzwaniem niż zawodowe.

Wśród przyjaciół

Animatorzy chętnie przebywają tam, gdzie coś się dzieje. Lubią towarzystwo innych ludzi i uwielbiają wspólną zabawę oraz wszelkie „zespołowe” przedsięwzięcia. Potrafią szybko odnaleźć się w nowym otoczeniu i dostosować się do nowych warunków. Inni cenią ich entuzjazm, optymizm oraz poczucie humoru i chętnie spędzają z nimi czas. Zwykle odbierają ich jako ludzi towarzyskich, spontanicznych i bezproblemowych.

Animatorzy lubią nawiązywać nowe znajomości. Chętnie poznają nowych ludzi i częściej niż inni zmieniają przyjaciół. Już po krótkiej rozmowie potrafią ocenić potencjał nowo poznanych ludzi. Większy problem sprawia im odczytywanie ich emocji i uczuć. Spontaniczność i impulsywność animatorów sprawia, że bywają odbierani jako emocjonalni. W rzeczywistości jednak kierują się głównie logiką i rozsądkiem. Uwielbiają różnorodność w sposobie spędzania wspólnego czasu. Z natury są spontaniczni i szybko podejmują decyzje. Na dłuższą metę nużą ich pogawędki przy stole. Zdecydowanie wolą wspólne działanie. Są typowymi ludźmi czynu - ich znajomi i bliscy wiedzą, że jeśli trzeba szybko rozwiązać jakiś praktyczny problem, zawsze można liczyć na ich pomoc. Praktyczne działanie jest sposobem, w jaki wyrażają swoją przyjaźń oraz przywiązanie. Najczęściej przyjaźnią się z administratorami, praktykami, innowatorami oraz innymi animatorami. Najrzadziej - z mentorami, doradcami oraz idealistami.

W małżeństwie

Animatorzy są dynamiczni, energiczni i zmysłowi. Ich spontaniczność i poczucie humoru sprawiają, że nie sposób się z nimi nudzić. Jako mężowie/żony do związków wnieśli energię. Dzięki nim „zawsze coś się dzieje”. Z reguły bardzo cenią swobodę i źle znoszą ograniczenia. Sami również nie ograniczają swoich współmałżonków i zapewniają im wolność.

Bardzo troszczą się o potrzeby mężów/żon i okazują im wsparcie. Czyny liczą się dla nich bardziej niż słowa. Praktyczne potrzeby mają dla nich większe znaczenie niż potrzeby emocjonalne - sami nie mają dużych potrzeb emocjonalnych, dlatego z trudem dostrzegają je u bliskich. Z reguły mają też problemy z odczytywaniem i okazywaniem uczuć (choć przy odrobinie wysiłku potrafią z czasem

rozwinąć tę zdolność). Ich romantycznie usposobieni małżonkowie mogą boleśnie odczuwać deficyt komplementów, czułości i ciepłych słów. Mogą również cierpieć z powodu ich krytycznych uwag i dosadnych żartów.

Animatorzy z reguły nie przepadają za rozmowami o uczuciach i relacjach. Dyskusje takie nie tylko ich nużą, ale także wydają im się stratą czasu (który można wykorzystać na jakieś konkretne działanie!). Wrażliwym i uczuciowym żonom/mężom animatorów rozmowy z nimi mogą się wydawać płytkie i powierzchowne, a ich wypowiedzi - zbyt lakoniczne.

Nowe, silne bodźce zwykle tak mocno przykuwają uwagę animatorów, że pochłonięci nowymi wyzwaniem i niekiedy zapominają o wcześniejszych zobowiązaniach. Gdy zaintryguje ich jakiś nierozwiązany problem lub niezbadane przez nich zagadnienie, niewiele rzeczy jest w stanie powstrzymać ich przed zaangażowaniem w daną sprawę. W rezultacie często mają trudności z wywiązywaniem się z wcześniejszych obietnic. Zachowanie to wywołuje czasem poczucie frustracji u ich mężów/żon, szczególnie wówczas, gdy nie dzielają entuzjazmu animatorów lub nie rozumieją istoty fascynujących ich problemów.

Animatorzy żyją chwilą, dlatego przysięga wierności „dopóki śmierć nas nie rozłączy” może stanowić dla nich spore wyzwanie. Z natury zobowiązania takie są dla nich decyzją, którą podejmują na nowo każdego dnia. Ich spontaniczność i zamiłowanie do zmian, które sprawiają, że życie z nimi jest ciągłą przygodą, stanowią niekiedy także zagrożenie dla stabilności ich związków. Potencjalnym niebezpieczeństwem jest również ich ciągła fascynacja nowymi znajomościami oraz skłonność do flirtów.

Naturalnymi kandydatami na mężów/żony animatorów są osoby o pokrewnych typach osobowości: administratorzy, praktycy lub inspektorzy. W takich związkach łatwiej jest budować wzajemne zrozumienie oraz harmonijne relacje. Doświadczenie uczy jednak, że ludzie są w stanie tworzyć udane, szczęśliwe związki także mimo oczywistej - zdawałoby się - typologicznej niezgodności. Co więcej, różnice między małżonkami mogą dodawać takim relacjom dynamiki i przyczyniać się do rozwoju osobistego (wielu osobom perspektywa ta wydaje się atrakcyjniejsza od wizji harmonijnego związku, w którym zawsze panuje zgoda oraz pełne, wzajemne zrozumienie).

Jako rodzice

Rodzice animatorzy traktują dzieci jako niezależne osoby - pytają je o zdanie, liczą się z ich opiniami i są gotowi przyznawać im rację, a nawet uczyć się od nich. Zachęcają je do poznawania świata i aktywnego wykorzystywania wolnego czasu. W wychowaniu preferują styl partnerski. Są bardziej przyjaciółmi niż mentorami. Wspólnie z dziećmi szukają odpowiedzi na pytania i razem z nimi odkrywają świat.

Nie przyjmują roli ekspertów podających gotowe odpowiedzi na wszystkie możliwe pytania. Nie wstydzą się też przyznawać do niewiedzy. Z reguły są tolerancyjni, bezproblemowi oraz wyrozumiali, ale bywają impulsywni i nie cierpliwi. Ich zabiegom wychowawczym często brakuje spójności i konsekwencji. Jeśli drugi rodzic nie potrafi działać w bardziej uporządkowany sposób, ich dzieciom może brakować poczucia stabilności, bezpieczeństwa oraz czytelnych zasad porządkujących świat.

Animatorzy często mają problemy z dyscyplinowaniem swoich pociech (chętnie cedują ten obowiązek na współmałżonków). Uwielbiają za to bez troskie zabawy i wspólne gry - czerpią z nich radość nie mniejszą niż ich dzieci. Niekiedy zabawa pochłania ich tak bardzo, że zapominają o innych obowiązkach. Gdy jednak zaabsorbują ich inne zajęcia, mogą z kolei niemal zapomnieć o dzieciach.

Dzieciom niekiedy trudno zrozumieć zachowanie rodzica-animatora, który czasami jest w pełni skoncentrowany na zabawie, innym razem zaś — całkowicie niedostępny. Przyczyną problemów we wzajemnych relacjach bywają też trudności animatorów z odczytywaniem i wyrażaniem uczuć. Z natury nie należą oni do rodziców, którzy obsypują dzieci serdecznościami i każdego dnia otaczają je ciepłem. Ich naturalnym sposobem okazywania im miłości jest troska o ich potrzeby, szczególnie praktyczne. Odpowiedzialność tę traktują niezwykle poważnie. Gdy dzieje im się jakaś krzywda, potrafią natychmiast wkroczyć do akcji i bezzwłocznie podjąć konieczne działania (np. słysząc o problemach występujących w szkole ich dzieci, często interweniują jako pierwsi, mobilizując do działania także innych rodziców). Dorosłe dzieci animatorów są im wdzięczne za to, że zapewniali im wiele swobody, zachęcali do poznawania świata, a w trudnych chwilach ratowali je z opresji. Miło wspominają również wspólne, szalone zabawy.

Animatorzy lubią zmienność, dlatego chętnie pracują tam, gdzie coś się dzieje". Dobrze odnajdują się w firmach, które doceniają aktywność oraz przedsiębiorczość i zapewniają podwładnym swobodę w realizacji zadań. Źle natomiast znoszą kontrolę i ścisły nadzór. Nie lubią nieprzekraczalnych terminów, sztywnych struktur i biurokratycznych procedur. Jeśli są przekonani do słuszności swoich racji, mogą świadomie ignorować obowiązujące instrukcje lub przepisy, aby tylko zrealizować ważny dla nich cel.

Preferencje

Nie znoszą rutyny i powtarzalności. Gdy muszą wykonywać monotonne i powtarzalne zadania, starają się urozmaicać i uatrakcyjnić swoją pracę, wprowadzając do niej elementy zmienności i różnorodności. Wielu animatorów - nie chcąc spędzać życia przy biurku lub pod bacznym okiem szefa - świadomie wybiera pracę w terenie, wymagającą podróży i spotkań z kontrahentami, ale zapewniającą większą swobodę. Wrodzona aktywność, przedsiębiorczość, skłonność do ryzyka oraz pragnienie niezależności sprawiają, że wielu animatorów zakłada własne firmy i odnosi sukces w biznesie.

Zdolności i wyzwania

Animatorzy z reguły lepiej sprawdzają się w zadaniach wymagających spontaniczności i szybkiego reagowania niż systematyczności, dobrego planowania i dobrej organizacji. Pracując na kierowniczych stanowiskach, potrzebują więc mocnego wsparcia ze strony asystentów lub sekretarzy, wyręczających ich w praktycznych, rutynowych obowiązkach. Spore wyzwanie stanowią dla nich również problemy, w których ważną rolę odgrywają emocje i uczucia. Wchodząc na obszary wymagające intuicji, empatii i odczytywania ludzkich uczuć, z reguły tracą grunt pod nogami, dlatego często starają się unikać tego typu sytuacji.

W zespole

Animatorzy lubią przełożonych, którzy wytyczają podwładnym ogólne kierunki działania i dają im wolność w realizacji zadań. Chętnie pracują w grupie. Zwykle wnoszą do niej optymizm, entuzjazm oraz praktyczne podejście do problemów. Są naturalnymi inspiratorami i inicjatorami. Często jako pierwsi zabierają się do pracy, pociągając za sobą innych. Ich zapał, entuzjazm i zaangażowanie stanowią dla innych pozytywną inspirację i motywację do działania. Sami najchętniej pracują z otwartymi i spontanicznymi ludźmi (podobnymi do nich samych), obdarzonymi poczuciem humoru i potrafiącymi cieszyć się życiem. Męczą ich współpraca z osobami, które nie potrafią wziąć odpowiedzialności za własne życie lub widzą świat w ciemnych barwach. Nie rozumieją ludzi którzy potrafią miesiącami omawiać jakiś problem, nie podejmując żadnych praktycznych działań w celu rozwiązania go. Teoretyczne dyskusje są dla animatorów nie tylko czymś niesłychanie nużącym, ale także nieproduktywnym (oznaczają stratę czasu i energii). Ich własne działanie bywa z kolei postrzegane jako nieprzemysłane, przedwczesne i chaotyczne.

Animatorzy, podobnie jak inne typy osobowości, mają potencjalnie mocne i słabe strony. Potencjał ten może zostać zagospodarowany w rozmaity sposób. Szczęście osobiste i spełnienie zawodowe animatorów zależą od tego, czy wykorzystają oni szanse związane z ich typem osobowości oraz stawiają czoła czyhającym na nich zagrożeniom. Oto PODSUMOWANIE owych szans i zagrożeń:

Potencjalnie mocne strony

Animatorzy są otwarci, optymistyczni i szybko nawiązują kontakty. Nie są pamiętliwi i potrafią wybaczać (innym i sobie samym). Cieszą się dniem dzisiejszym i nie zdręczają się myślami o błędach przeszłości. Są doskonałymi obserwatorami i mają bardzo dobrą pamięć. Cechuje ich niezwykła elastyczność i spontaniczność. Dobrze znoszą zmiany i szybko adaptują się do nowych warunków. Są niezwykle logiczni i racjonalni. Lubią rozwiązywać praktyczne problemy. Nie boją się nierozwiązywalnych" zadań. Potrafią szybko oceniać sytuację i w adekwatny sposób - na bieżąco - reagować na pojawiające się problemy i zmieniające się okoliczności. Posiadają też niezwykły dar improwizacji. Są operatywni, przedsiębiorczy i energiczni. Dobrze znoszą sytuacje konfliktowe i są odporni na krytykę. Niezależnie od poglądów i oceny innych ludzi potrafią podejmować działania, do których są przekonani. Nie jest łatwo ich zniechęcić. Z natury są odważni i nie obawiają się ryzyka. Zараżają innych entuzjazm oraz wiarą w sukces. Inicjują rozmaite działania i motywują innych do p Potrafią zaangażować całą energię w zadania, na których im zależy, ale również - dobrze się relaksować. Z reguły cechuje ich doskonała komunikacja werbalna. Potrafią mówić w barwny, dowcipny i interesujący sposób, przykuwający uwagę słuchaczy. Posiadają także dar przekonywania.

Potencjalnie słabe strony

Animatorzy mają trudności z określaniem priorytetów oraz z metodycznym i systematycznym działaniem. Często postępują w sposób impulsywny. Ich działania są zwykle reakcją na aktualne problemy i wyzwania, rzadziej wynikiem planowego działania z myślą o przyszłości. Koncentrując się na teraźniejszości, mają problemy z dostrzeganiem przyszłych szans i zagrożeń. Mają także trudności z przewidywaniem konsekwencji swoich działań oraz ich wpływu na ludzi. Łatwo się rozpraszają. Widząc nowe wyzwania, tracą zapał do wcześniej rozpoczętych zadań. W rezultacie miewają problemy z dotrzymywaniem obietnic i doprowadzaniem spraw do końca. Ich trudności z planowaniem i słaba organizacja czasu mogą prowadzić do niewłaściwego rozkładu zadań w czasie i co za tym idzie - niedotrzymywania terminów. Animatorzy źle radzą sobie z zadaniami wymagającymi pracy w samotności oraz długiego przygotowania (np. czytania dużych ilości materiału, przygotowywania szczegółowego planu działania). Zwykle nie najlepiej radzą sobie z rutynowymi zadaniami i powtarzalnymi czynnościami. Problemy sprawiają im również zadania wymagające abstrakcyjnego myślenia lub wybiegania myślami w przyszłość. Z natury są niecierpliwi i szybko się nużą. Często cechuje ich skłonność do ryzyka oraz igrania z niebezpieczeństwem. Pewność siebie, która zwykle pomaga im odnosić sukcesy, niekiedy sprawia, że przeceniają swoje możliwości lub nie doceniają powagi problemów. Mimo doskonałych relacji międzyludzkich na płaszczyźnie towarzyskiej animatorzy mają problemy z odczytywaniem emocji i uczuć (oraz z wyrażaniem własnych). Zdarza się, że ranią innych ludzi swoimi dosadnymi lub krytycznymi uwagami, nawet o tym nie wiedząc.

Rozwój osobisty animatorów zależy od tego, w jakim stopniu wykorzystają oni swój naturalny potencjał i przezwyciężą zagrożenia związane z ich typem osobowości. Poniższe praktyczne wskazówki stanowią swoisty dekalog animatora.

Uznaj, że możesz się mylić

Sprawy mogą być bardziej złożone, niż Ci się wydaje. Racja nie zawsze musi być po Twojej stronie. Weź to pod uwagę, zanim zaczniesz oskarżać innych ludzi lub wytykać im błędy.

Ucz się ustalania priorytetów i zarządzania czasem

Entuzjazm jest Twoim głównym motorem działania, ale ramy czasowe, plan pracy i lista priorytetów wcale nie muszą ograniczać kreatywności, krępować ruchów i przeszkadzać w realizacji zadań. Przeciwnie! Odpowiednio stosowane pomogą Ci osiągać wytyczone cele.

Chwal innych ludzi

Wykorzystuj każdą okazję, aby docenić innych, powiedzieć im coś miłego, pochwalić za coś, co zrobili. W pracy ceń ludzi nie tylko za wykonane zadania, ale także za to, kim są. Zobacysz różnicę i będziesz zaskoczony!

Bądź bardziej wyrozumiały

Okazuj innym więcej cierpliwości. Pamiętaj, że nie każdemu można powierzyć takie samo zadanie, nie wszyscy bowiem są uzdolnieni w tych samych dziedzinach. Jeśli niektórzy nie radzą sobie z powierzoną im pracą, nie zawsze jest to przejaw ich złej woli lub lenistwa.

Doceniaj twórcze pomysły

Opieranie się na suchych faktach i twardych danych niesie za sobą szereg ograniczeń. Wiele problemów można rozwiązać tylko dzięki intuicji, nowatorskiemu podejściu oraz twórczym pomysłom. Nie zamykaj się na nie!

Myśl o przyszłości

Większość uwagi skupiasz na bieżących zadaniach i doraźnych celach, możesz więc łatwo przeoczyć szansę, które niesie przyszłość. Aby je lepiej wykorzystać zastanów się nad tym, czego chciałbyś dokonać w ciągu najbliższego rok pięciolecia i dekady.

Działaj mniej impulsywnie

Zanim podejmiesz jakąś decyzję lub zaangażujesz się w jakieś przedsięwzięcie poświęć trochę czasu na zebranie informacji i przeanalizowanie ich. Tak podejście prawdopodobnie ograniczy liczbę Twoich działań, ale sprawi również, że będą one bardziej efektywne.

Mniej krytykuj

Nie każdy jest w stanie przyjmować konstruktywną krytykę tak jak Ty. Na wiele osób działa ona destrukcyjnie. Badania dowodzą, że pochwała pozytywnych zachowań (choćby były nieliczne) motywuje ludzi lepiej niż krytyka zachowań negatywnych. Komentując zachowania i poglądy innych ludzi, bądź bardziej powściągliwy.

Kończ to, co rozpoczęłeś

Z entuzjazmem zaczynasz nowe rzeczy, trudno Ci jednak dokończyć to, co rozpoczęłeś wcześniej. Takie działanie zwykle przynosi mierne rezultaty. Spróbuj ustalić, co jest dla Ciebie najważniejsze, jak chcesz tego dokonać, a następnie przystąp do działania i nie daj się rozpraszać!

Pamiętaj o terminach i rocznicach

Umówione spotkania, urodziny bliskich i rodzinne rocznice mogą wydawać Ci się czymś nieistotnym w obliczu spraw, którymi się zajmujesz. Dla innych i terminów, zanotuj je! często mają jednak ogromne znaczenie. Jeśli nie potrafisz zapamiętać dat i terminów, zanotuj je!

1Nie znaczy to, że wszyscy mieszkańcy Australii należą do tego typu osobowości, jednak to społeczeństwo - jako całość - posiada wiele cech charakterystycznych dla animatora.

From:
<https://www.wiki.madenet.pl/> - **Moje wiki**

Permanent link:
https://www.wiki.madenet.pl/doku.php?id=testy_psychologiczne:16_typow_osobowosci:animator&rev=1717412129

Last update: **2024/06/03 12:55**

